

תלמודו בידו

דף כב עמוד א

א] במה נחלקו בית שמאי ובית הלל, האם טומנים את החמין ביום טוב לצורך שבת ?

ב] מנורה שנפלה ונפרדו חוליותיה, האם מותר להחזירן ביום טוב ומדוע ?

ג] האם כיבוי אש מותר ביום טוב ?

ד] האם מותר לכחול את העין כדי לשפר את הראיה ביום טוב ?

א] רב הונא: לא הניח עירוב תבשילין. לבית הלל, חכמים התירו לבשל כדי חייו. והיינו קדירה אחת, פת אחת, נר אחד, והטמנה אחת. ובית שמאי אוסרים. רבא: הניח עירוב, אך בית שמאי אוסרים להטמין מיום טוב לשבת כיון שמוכח שמטמין לצורך שבת [ונדחו דבריו].

אביי: עירב בפת ולא הטמין חמין בערב החג, לבית שמאי אסור להטמין ביום טוב לשבת.

ב] בית שמאי: אסור, שנראה כבונה. שיש תורת בנין בכלים, ובונה חייב בכל שהוא. בית הלל: מותר. שאין תורת בנין בכלים [אבל מלאכות ממחק, מחתך ותופר ישנן בכלים].

ג] חכמים: אסור [ליטול מן השמן או להרחיקו מהנר], שהותרה מלאכה רק לצורך אוכל נפש. ר' יהודה: מותר לכבות לכל צרכיו, כגון לשמש מיטתו או כדי שלא יתעשן הבית. שמכשירי אוכל נפש וכן כל צורך הנאת הגוף הותרו. אבל אסור לכבות חתיכת עץ כדי שלא תכלה, שאין זה צורך יום טוב. [או משום שהוא כסותר על מנת לבנות במקומו (רש"י)]

ד] חכמים: אסור, שאינו אוכל נפש. ר' יהודה: מותר, שנאמר "לכם" לכל צרכיכם. על ידי גוי: מותר אפילו בשבת. ואף שסוגר ופותח את ריסי העין, אין בזה ממש. על ידי יהודי ביום טוב שני של גליות: מותר. ביום טוב שני של ראש השנה, לאמימר מותר. לרב אשי אסור.